

Nacvičovalo se několik měsíců a stálo to hodně práce, úsilí a nervů. Všechno secvičit, zapamatovat si, ale i najít čas na zkoušky, alespoň jednou v týdnu společně všichni. Vzorným přístupem a odpovědností byl všem hercům příkladem Max Schmid, který ač nejstarší uměl roli první ze všech a svým nadšením strhával ostatní. Zato Václav Vojtěch bojoval s textem do poslení reprízy, ale bohatě to vynahradil svým nadáním improvizovat a nemálo tím přispěl i k legraci, kterou při nácviu aktéři užili. Divadlo netvořili jen herci, bylo nutno připravit scénu, kterou technicky provedl Max za pomoci Bohumíra Joo a J. Haldová výtvarně, včetně realizace. Představení se muselo nasvítit (divadelní reflektory jsme měli pro tentokrát půjčené) a ozvučit – vypůjčili jsme si nahrávky z jiných představení a kus doprovodili zpěvem. Tuto techniku obsluhovali Miloš Čtvrtečka ml. a Martin Ševc. Důležitou roli sehrály obě nápovědy Hedvika Štěpová a Libuše Čtvrtečková. S přípravou souvisela řada vydání: půjčovně za kostýmy, materiál k přípravě scény a kostýmů a další položky. Ochoťnice z Deštného se pohotově ujaly hledání sponzorů – a našly. Nácvič, jak se později ukázalo, sledovali nejen rodinní příslušníci, ale celá obec. Zájem o vstupenky předčil všechna očekávání. Už generálka 21. 3. 1997 se odehrála v sále z poloviny naplněném. Předpremiéra i premiéra v sobotu 22. odpoledne a večer a repríza odpoledne se odehrála v sále tak nabitě, že židle bylo nutné přinést z protějšího internátu a ani se už do sálu nevěšly. A nikdo nelitoval, všichni se bavili a podobně i Dešťanští o týden později. 4. května vyjel náš ansambl do Kounova. Přišlo 140 diváků a naše představení mělo velký úspěch. 24. a 25. května se v Sedloňově i v Deštném představení znovu opakovala. Dohromady se tedy hrálo 8 krát

za plného zájmu obecnosti. Pak bylo nutno vrátit kostýmy do půjčovny, ale herci povzbuzení zájmem diváků už divadlo z hlavy nepustili.

KAPITOLA DRUHÁ

– naše divadelní tradice včera, dnes . . .

Obrození ochotníci začali hned po prázdninách vymýšlet jakou další inscenaci by mohli připravit. Prohlíželi vlastní archiv a ochotnickou knihovnu a hodnotili její obsah a použitelnost. Vůle hrát byla jednoznačná a navíc posilovaná záměrem vyhlásit v roce 1998 Sedloňovský divadelní rok a oslavit tak 100 let divadla v Sedloňově. Ve skutečnosti oslavujeme toto výročí jako dvouleté, protože oficiální datum vzniku spolku je o rok mladší. Dozvídáme se to z razítka zachovaného v okresním archivu v Náchodě. Nese opis: „Theater – Dilettanten – Verein – Sattel – Begründet – 1899“. Sto let v roce 1998 uplynulo od datování prvního nám známého divadelního plakátu. Dochoval se nám spolu se 17 dalšími a z pozůstalosti Adolfa Zeunera, majitele dnes nestojící usedlosti č. 5 v Sedloňově a významného divadelního aktivisty. Plakáty zachránil a uchoval Max Schmid. Všechny 18 plakátů z rozmezí 22. 5. 1898–26. 12. 1901 nám vypráví o mimořádné aktivitě ochotnického spolku, který během třech a půl roku sehrál a secvičil 15 her náročných na obsazení i hudební doprovod (většinou byly s hudebním doprovodem a se zpěvy). Dvě představení sehrál Kinder – Theater in Sattel – Dětské divadlo v Sedloňově. Každé obsahovalo 3 pohádky nebo příběhy pro děti. Tituly her a podtituly jsou zajímavé a vypovídají

o zbožné povaze kusů a mravních ponaučeních. Připomeňme si je.

První – datovaná 22. 5. 1898 nese název **Dítě zlodějčino aneb Diamantová loupež na zámku Hubertsburg**. 3. 7. 1898 **Student a provazochodkyně aneb Ztracený život**. 9. 10. 1898 **Líná selka**. 6. 11. 1898 **Annin klid neboli Tajemství hřbitovní cesty** (a plakát uvádí na všeobecné přání podruhé hrát, takže se to hrálo již někdy dříve). 8. 12. 1898 **Láska mateřská neboli Pád do pekelné jámy**. 22. 1. 1899 **Otčenáš**. 5. 2. 1899 **Jindřich z Dubové skály, Přísná vychovatelka, Baronka a mladý švec** (dětské představení). 26. 2. 1899 **Krásná myslivcova nevěsta**

aneb Kříž na divadelním jezeře. 26. 12. 1899 **Sňatek na zkoušku**. 6. 1. 1900 **Princezna Greta, Vánoční svátek v rybářské chatě a Vánoční víla** (dětské představení). 18. 2. 1900 **Bratr Martin**. 16. 4. 1900 **Eulenspiegel aneb Čtverák nad Čtveráka**. 2. 12. 1900 **Dědicové ze Sternhofu s předeherou Vdova a její děti**. 3. 2. 1901 **Můj Leopold**. 10. 3. 1901 **Senzační román neboli Sirotek**. 8. 4. 1901 **Nedbalý trojlístek** (nám známý kus jako **Zlý duch Lumpácivagabundus**). 1. 11. 1901 **Annin klid** (opět tolik oblíbený kus jistě obzvlášť vhodný k provozování při sedloňovském posvícení na Všechny svaté). 26. 12. 1901 **Lesní princezna**. Plakáty hovoří také o autorech her i hudby, ale s výjimkou Johanna Nepomuka Nestroye nám jejich jména moc povědomá nejsou. Plakáty nám také prozrazují, kteří ochotníci se nejvíce angažovali, neboť pan Zeuner si na některé ručně připsal obsazení. Sám je uveden 7 krát, paní hospodská Eleonora Vogelová 5 krát, Johann Scholz, který patrně podle pamětníků maloval kulisy s dosud dochovanou malovanou oponou, 8 krát, slečna Anna Wernerová 7 krát, paní řídící učitelová Swobodová 5 krát, Rosa Schmidtová 4 krát, Anton Steucke 4 krát, Johann Dörner 4 krát, starosta obce Johann Vogel 6 krát, Josef Pánek 10 krát a řada dalších.

Bohužel náchodský archiv nemá Registr spolků bývalého okresu Nové Město nad Metují, ve kterém by měly být i stanovy a Ústřední státní archiv v Praze stěhoval své fondy a zatím není badatelům přístupný, takže snad získáme stanovy později. V Náchodě je jen spolková korespondence a v ní se dochovaly jen dva dokumenty o ochotnickém spolku. První je výzva, že spolek dosud nezaslal obvyklý roční výkaz za rok 1899, a aby tak učinil. Výkaz měl obsahovat počet členů čestných, činných